

deren, giver altsaa til Resultat, at der tilvebringes 25 Mill. Kr. til de arbejdsløse og 9 Mill. Kr. til Administration af samtlige Arbejderes faglige Anliggender og Henlæggelse til de saakaldte Strejkefonds. Maaske den megen Forargelse nu kunde ophøre, og man kunde kaste sig over nye og bedre egnede Opgaver.

Lad mig tilføje, at jeg har givet disse Oplysninger, ikke fordi jeg i og for sig synes, at Arbejderne havde nogen Forpligtelse dertil; thi det vedkommer jo egentlig ingen som helst, om ogsaa Arbejderne betalte 100 Kr. om Ugen til deres Strejkekasser, hvis de havde dem. Det vedkommer ikke nogen som helst, hvad en Arbejder betaler til sin Strejkekasse, mere end det vedkommer os, hvad det ærede Medlem Hr. Pinstrup betaler til Arbejdsgiverforeningen.

Saadan er Stillingen paa dette Omraade, det er, hvad Fagforeningerne, altsaa hvad Arbejderne, sætter ind for at hjælpe over de Vanskeligheder, som Tiden fører med sig, og som Regeringen for sin Del ikke giver det mindste Tilsagn om at ville arbejde imod, hvad det konservative Parti altsaa hidtil har givet sin Billigelse.

Jeg imødeser, at det Samarbejde, som holdt trods Knagen den sidste Samling, stadig vil holde, og at det konservative Parti og det ærede Medlem Hr. Pinstrup har sluttet Venskab for den kommende Periode, fordi de simpelt hen ikke tør bryde med hinanden. Dette Samarbejde forudser jeg altsaa fortsat til Landets, til Produktionens og ganske særligt til Arbejderklassens Ulykke. Men vi afventer med Sindsro den Udvikling, som de Konservative hidtil har haft Mod til at deltage i, vi skal ikke tage Ansvar fra dem i Utide. Bær Deres Ansvar, til Tidens Fylde kommer, saa skal De nok komme til at staa til Ansvar for de Handlinger, De har øvet i denne Tid!

Ingen er jo i Tvivl om Socialdemokratiets Stilling. Jeg forstod ogsaa, at den ærede Ordfører for Venstre var ganske paa det rene med, at Socialdemokratiet vilde modsætte sig en Fortsættelse af Nedskaeringen, og jeg har nu sagt, at vi vil modsætte os en Uddeling af milde Gaver til Formueejerne. Vi vil modsætte os en Politik, der gaar ud paa at gøre Kaarene vanskeligere for Produktion, Omsætning og Arbejderbefolkning i vort Land. Vi vil deltage i et hvilket som helst Arbejde for at fremme Bestræbelser, der kan føre Samfundet opad, føre Produktionen fremad og derigennem bidrage til Formindskelse af den Arbejdsløshed, som er Tidens og vort Lands største Ulykke.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

I Skrivelser af Dags Dato meddeler Justitsministeren, at han i Landstinget har fremsat:

Forslag til Lov om Ændring i Lov af 11. April 1925 om Sikkerhedsforanstaltninger mod visse Personer, der udsætter Retssikkerheden for Fare og

Forslag til Lov om Ændringer i Strandsloven af 10. April 1895.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Torsdag den 13. Oktober, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret 1925—26.

2) Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1928 til 31. Marts 1929.

Mødet hævet Kl. 3⁴⁵.

4de Møde.

Torsdag den 13. Oktober Kl. 1.

Formanden: Udenfor Dagsordenen har Justitsministeren Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende tidligere anmeldte Lovforslag.

Justitsministeren (Rytter): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte Forslag til Lov om Politiets Ordning. Som det høje Ting vil erindre, blev et Lovforslag om Politiets Ordning fremsat umiddelbart før sidste Samlings Slutning, idet det i Lovgivningen var foreskrevet, at det skulde ske paa dette Tidspunkt. Da jeg fremsatte Lovforslaget, meddelte jeg Tinget, at det vilde blive udsendt til de forskellige kommunale Raad, for at man kunde høre, hvilke Indsigelser der maatte